

О.П. Васюта

кандидат мистецтвознавства,

доцент Чернігівського Національного
педагогічного університету

ім. Т.Г. Шевченка

**Чернігівський обласний філармонійний центр фестивалів
та концертних програм: сучасний модус музично-виконавської та
концертної діяльності**

В регіональній системі музичного виконавства, що склалося в кінці ХХ — на початку ХХІ ст., особлива роль належить Чернігівському обласному філармонійному центру фестивалів та концертних програм як новаційному закладу в галузі гастрольно-концертної та професійно-музичної діяльності. Створений на зламі тисячоліть (2000), філармонійний центр є прикладом творчого підходу до вирішення низки взаємопов'язаних і структурно обумовлених цілей філармонійної справи:

- здійснення культурно-виховної функції музичного мистецтва за нових соціокультурних обставин та втілення такого філармонійного модусу, який у більшій мірі відповідає естетичним запитам часу;

- як зразок експериментальної перевірки і практичного ствердження ефективності застосування альтернативних форм і методів організації гастрольно-концертної та музично-виконавської діяльності на сучасному етапі культуротворення.

З іншого боку, відсутність достатньої інформаційної бази і цілеспрямованої науково-дослідницької роботи щодо стану філармонійної діяльності в Україні, спонукають до регіональних узагальнень, що в свою чергу, сприятиме актуалізації питань просвітницької функції музичного мистецтва. Щодо останнього, видатний диригент сучасності Герберт фон Караян,

заохочуючи пошук нових шляхів і структурних змін в царині пропаганди музичного мистецтва, наголошував: «Для більшості наших сучасників музика стала близькою молитві. Це зріднює її з релігією... Технологічна революція! Вибух! Платівки все краще і краще. Телебачення, кіно, їхні перспективи лише відкриваються. Озброївшись новими засобами комунікації, ми поширили музику на весь світ» [11]. Таким чином, народження комунікаційних взаємодій в царині концертної діяльності, коли філармонія стає місцем, де сходяться естетичні інтереси і формується нова соціально-художня якість, де перетинаються шляхи творчого сполучення новаційних напрацювань музичного мистецтва, - філармонія є місцем «соціального спілкування» і формування ціннісних орієнтацій, коли ця діяльність стає певним етапом культурного поступу, який в решті-решт, і формує різноманітні музичні запити, що сприяє їх діалогу - усе це спонукає до аналізу і пошуку відповіді на головне проблемне запитання - яким повинен бути модус, спосіб філармонійно-концертної діяльності в системі естетичних орієнтацій соціуму новітньої доби. Яке місце в системі ціннісних орієнтацій посідають різні аспекти сучасної соціомузичної «поліфонії», і який механізм культурної диференціації є найбільш ефективним за умов постмодерністського суспільства початку третього тисячоліття?

З метою висвітлення зазначеної проблематики вважаємо за доцільне: по-перше, формулюючи відповідь на головне питання дослідження - яким повинен бути модус філармонійно-концертної діяльності в системі естетичного виховання на сучасному етапі державотворення, доцільно згадати на історичний досвід філармонійно-концертного руху як в регіоні, так і в Україні в цілому;

по-друге, шляхом компаративного аналізу і наступного узагальнення кращих концертних практик вийти на аналіз сучасних проблем та пошуку таких організаційно-творчих форм музично-естетичної пропаганди, що в свою чергу, може бути важливим аспектом естетичної прогностики в царині української художньої культури за умов світової глобалізації.

Насамкінець, цілеполягаючим аспектом дослідження повинно стати

обґрунтування методів і форм концертної діяльності, які не лише ствердилися у концертній практиці Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів і концертних програм, але й засвідчують свою виняткову перспективність у сучасному культуротворенні, спрямованому на музично-естетичне виховання, що сприятиме виробленню рекомендацій щодо їх подальшого розвитку.

В ході наукового дослідження історико-культурологічної спадщини регіонального концертування доцільно узагальнити досвід, зокрема:

- 1) Чернігівського і Ніжинського музично-драматичних товариств (кінець XIX - початок XX ст.);
- 2) Чернігівського відділення Імператорського Російського музичного товариства (ІРМТ) від 1907 до 1917 рр.;
- 3) діяльність Чернігівської «Просвіти» (1906-1909, 1917 - 1920 рр.) з визначенням ролі, яку відігравали М.Коцюбинський і М.Лисенко у справі консолідації прогресивної інтелігенції щодо пропаганди української музичної культури, зокрема вокально-хорового та камерно-інструментального мистецтва;
- 4) вивчити досвід діяльності Чернігівської обласної філармонії (1944-2000 рр.) з аналізом організаційно-творчих механізмів, які об'єктивно сприяли покращенню філармонійно-концертної діяльності;
- 5) висвітлити етап створення Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм (2000 р.) як модусу, способу філармонійної діяльності за новітніх соціально-культурних обставин. До того ж, у загальному культурологічному дискурсі сучасного українського музикознавства на основі поступальності і організаційно творчої взаємозалежності, яка сприяє народженню нової естетичної якості, важливо також знайти відповідь і на такі проблемні запитання:
 - чи виконує сучасна філармонія свою головну просвітницьку місію як центральної ланки у пропаганді високохудожніх зразків музичного мистецтва;
 - які чинники відіграють провідну роль у формуванні ідейно-художнього рівня концертних програм, особливо в жанрі естрадного виконавства;

- в якій мірі структурування організаційно-художніх засад філармонійної діяльності відповідає зростаючим вимогам у сфері «слухач-виконавець» і динаміці змін соціально-культурних і фінансово-економічних умов, що її формують;

- чи існує організаційно-правова, фінансово-господарська відповідальність щодо вирівнювання і пошуку адекватної підтримки тих творчих колективів і окремих виконавців, які пропагують народне музичне мистецтво, музичну класику, зокрема творчість українських композиторів;

- які шляхи переформування філармонійно-концертної справи є найбільш перспективними, що сприятиме більш повному виявленню творчого потенціалу колективів і окремих виконавців, звільненню їх від застарілих регламентацій, які стримують вияв творчої ініціативи і пошуку відповідних форм концертної діяльності;

- нарешті, як використовує свої організаційно творчі можливості конкретний суб'єкт філармонійного процесу на шляху ствердження свого основного призначення, яке закладено у понятті самого терміну «філармонія» (від гр. люблю + гармонія) як центру, який спрямовує свою діяльність у напрямі музично-естетичного виховання та поширення професіонального музичного виконавства.

Зрозуміло, дослідження шляхів адаптації музично-виконавської сфери до сучасних суспільно-економічних і культурно-гуманітарних умов актуалізують наголошену проблематику ще й в аспекті діалогу культури і держави. І тут неможливо не погодитися з думкою академіка І.Ляшенка, який, наголошуючи головні питання сучасного культуротворення стверджує: «Успіх українського державотворення залежить передусім від рівня естетичного розвитку людини. Настав час ретельно проаналізувати можливості різних виховних засобів, звільнитися від нагромадження ілюзій і стереотипів, дати, нарешті, простір творчому пошукові найкращих і найдоцільніших шляхів формування особистості» [9. с. 397].

Чи задовольняє нас стан наукового опрацювання філармонійно-концертної діяльності в її регіональному вимірі? Так, окремі аспекти становлення різних

форм концертного виконавства на етапі їх зародження знайшли своє висвітлення в наукових розвідках О.Васюти: «Музичне життя на Чернігівщині у XVIII - XIX ст.» (Історично-культурологічне дослідження) [2]. «Фортепіанне мистецтво на Чернігівщині: до постановки проблеми» [3]. Окремі фрагменти концертної діяльності знайшли своє відображення у довіднику О.Васюти «Співаки Чернігівщини» [4] та збірці «Сторінки музичної освіти Чернігівщини» і ін. [5].

Радянський період діяльності Чернігівської обласної філармонії розкривають праці О.Васюти «С чувством семьи единой» [6], численних публікаціях обласної газети «Деснянська правда», де авторами виступали журналісти і музикознавці Л.Кузьменко, Л.Куровська, П.Куценко і ін.

Філармонійна діяльність останнього десятиріччя знайшла своє відображення у дипломній роботі Ю.Кравчука «Чернігівський обласний філармонійний центр фестивалів та концертних програм: розвиток та функціонування (2000 — 2010 рр.)». (Науковий керівник О.Васюта) [8], О.Бадалова «Любомир Мирославович Боднарук» [1], Н.Малісова «Оркестр наш духовий» [10] і ін. У зазначених працях філармонійна діяльність розглядалася з точки зору формування і реалізації окремих творчих програм, умов концертної діяльності, планування гастролей тощо. Разом з тим, філармонійна діяльність не аналізувалася з точки зору модусу філармонійної діяльності, який формує певну систему художніх цінностей, що впливає не лише на створення соціально-художніх механізмів культурно-духовної диференціації (масове-елітарне), але й створює загальну альтернативу бездуховному і формує функціонально-кореневі засади в художній культурі регіону, які відповідають духовним викликам XXI ст.

Таким чином, виходячи з головних засад компаративістики, у якій важливу роль відіграє «художній простір», так званий, хронотоп того чи іншого художнього явища (в даному випадку етапів-явищ у галузі концертно-виконавської діяльності), при цьому, спираючись на концепцію історизму, сформулюємо головні конкретно-історичні обставини розвитку художньої культури регіону, що стали передумовою формування сучасного

модусу філармонійно-концертної справи. В цьому сенсі серед еволюційних етапів музично-виконавської діяльності з наступним формуванням гастрольно-концертної сфери є

- етап початкового становлення публічного музичного виконавства з формуванням відповідної інфраструктури, що припадає на другу половину XIX – початок XX ст.

У 1853 році в Чернігові з'явився перший стаціонарний театральний - концертний зал, де проходили виступи місцевих та гастролуючих музикантів. На цей період припадають концерти відомих зарубіжних музикантів А.Контського, Ф. де Валуа, С.Шиффа, А.Рейзенауера і ін. Перші концерти вітчизняних музикантів М.Лисенка, М.Листовничого, М.Зотової, А.Архангельського і ін. На першому етапі структурування регіонального об'єму гастрольно-концертної діяльності була важливою роль музично-драматичних товариств (в першу чергу Чернігівського і Ніжинського (1884, 1887 рр.) товариства «Просвіта» (1906), (очолюване видатним українським письменником і культурно-громадським діячем М.Коцюбинським) та відкриття Чернігівського відділення Імператорського Російського музичного товариства (1907). В діяльності вищезазначених культурно-громадських і музичних об'єднань вперше статутно стверджується певний порядок щодо організації і проведення публічної театральної-музичної діяльності. Зокрема, в перших параграфах статуту Чернігівського Музично-драматичного товариства зазначалося наступне: «Черниговский музыкально-драматический кружок любителей:

а) дает возможность актерам любителям пробовать свои силы на сцене;
б) музыкантам-любителям играть в концертах или музыкально-литературных вечерах, устраиваемых Кружком». [2. с. 203].

В цілому, перший етап становлення публічної музично-концертної діяльності сприяв:

- структуруванню обсягу гастрольно-концертної діяльності;
- гуртуванню навколо культурно-громадських об'єднань місцевих творчих сил: оркестрів, хорів, солістів різного спрямування (вокалістів,

інструменталістів);

- пропаганді світової класичної спадщини та творчості вітчизняних композиторів).

Наприклад, в рамках одного з перших офіційних вшанувань творчості Т.Шевченка (1903) хором і симфонічним оркестром Чернігівського музично-драматичного товариства (диригент К.Сорокін) було виконано твори М.Лисенка, К.Стеценка) [2. с. 170];

- залученню до музичного простору регіону різнопланових виконавців, що сприяло піднесенню духовної культури Чернігівщини.

Наступний етап формування концертно-виконавської культури припадає на радянську добу (1917-1991 рр.) з її системою всеохоплюючого планування, що в повній мірі знайшло свій вияв у діяльності першої офіційно створеної концертної установи - Чернігівської обласної філармонії (1944), яка мала власний концертний зал, творчі колективи, окремих виконавців і здійснювала концертну діяльність як за рахунок власних творчих сил так і гастролерів.

Надбанням цього періоду стали:

- створення перших професіональних мистецьких колективів: ансамблю бандуристів «Десна» з наступною реорганізацією (1980) в ансамбль пісні і танцю, створенням Чернігівського камерного оркестру (1982), Чернігівського народного хору (1984);

- одним з вищих проявів планової системи при здійсненні гастрольно-концертної діяльності став концертний сезон 1983 - 198 рр., коли у відповідності до програми Всесоюзного симфонічного абонементу в залі філармонії щомісяця проходили виступи Державного симфонічного оркестру УРСР за участю відомих диригентів і солістів України, Росії, Грузії, Білорусії, Литви і ін. країн [2. с.176].

- невисокі ціни на квитки, планово-економічна і фінансова підтримка гастрольно-концертної діяльності за участю республіканських і всесоюзних гастрольно-концертних об'єднань типу "Укрконцерт», «Союз-концерт», «Ленконцерт», «Москонцерт» і ін. сприяли широкомаштабній планово-гастрольній діяльності головним сполучним чого на регіональному рівні

була обласна філармонія. Музично-пропагандистська робота філармонії також передбачала проведення широкої музично - лекторійної та філармонійно-концертної діяльності.

Етап новітнього державотворення (1991), кардинальна зміна парадигми культуротворення, закоріненої в соціально-культурні процеси доби, визначили сутність факторів, що вплинули на появу концертного закладу нового типу - Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм. В цьому контексті необхідно зупинитися як на негативних, так і позитивних факторах, що мали місце на цьому етапі розвитку. Головна суть негативних факторів полягала у тому, що

- у 90-х роках ХХ ст. намітилися стійкі тенденції, які засвідчували кризову ситуацію в галузі гастрольно-концертної діяльності:

- суттєво зменшилися державні дотації на здійснення філармонійної діяльності;

- практична ліквідація планово-дотаційної системи організації гастрольно-концертної діяльності з наступною ліквідацією гастрольно-концертного об'єднання "Укрконцерт», який здійснював координацію всього об'єму як загальноукраїнського так і міжнародного гастрольно-концертного обігу, негативно вплинули на гастрольно-концертну сферу всіх регіонів;

- відсутність достатньої насиченості концертного середовища негативно відбилися на художньо-ціннісних орієнтаціях слухацької аудиторії, що виявилось у втраті інтересу до класичної музики і швидкій переорієнтації на різні напрями т. з. «масової культури», особливо розважального характеру (різноманітні комерційні шоу), що різко прогресувала в цей період;

- до внутрішньо-регіональних негативних чинників необхідно також віднести різке скорочення клубних закладів, які були головними концертними майданчиками прокату філармонійних концертів у попередні часи.

Разом з тим, не дивлячись на складні соціально-економічні процеси 90-х рр. ХХст. пов'язані зі стрімким переходом на ринкові засади економічного устрою, в регіональній сфері музичної діяльності сформувався цілий ряд позитивних тенденцій:

- підготовка мистецькими закладами (в першу чергу Чернігівським музичним училищем ім. Л.Ревуцького) кваліфікованих музичних кадрів, які пройшли достатню школу професійної орієнтації, беручи постійну участь в учнівському хорі, симфонічному оркестрі, оркестрі народних інструментів, камерному оркестрі, духовому оркестрі, капелі бандуристів, які мали статус навчальних підрозділів училища і показували високий рівень творчої діяльності. Приміром, хор училища під орудою відомого українського хормейстера Л.Боднарука ставав неодноразовим лауреатом як республіканських так і міжнародних конкурсів і фестивалів [7];

- наявність високохудожніх колективів ставила на порядок денний питання їх подальшої музичної професіоналізації;

- з іншого боку, наявність висококваліфікованих музичних кадрів регіону, в першу чергу, диригентів Л.Боднарука, М.Сукача, В.Соломахи, В.Фалалєєва, В.Суховерського, Р.Борщ та ін., підтримана мистецькою елітою Києва в особі О.Тимошенка, А.Авдієвського, В.Рожка, А.Лашенка, Л.Дичко, Є.Савчука, О.Жигуна і ін. об'єднала зусилля щодо пошуку альтернативних форм поширення музичного мистецтва за умов, що склалися.

До того ж, з середини 90-х рр. минулого століття розпочався активний процес структурування професійно-музичної діяльності, який можна об'єднати у два взаємопов'язаних етапи:

- на першому, рішеннями обласних органів виконавчої влади були утворені окремі структурні підрозділи музично-виконавської сфери: духовий оркестр, камерний хор ім. Д.Бортнянського, оркестр народних інструментів «Гармоніка», симфонічний оркестр «Філармонія», які почали здійснювати свою роботу на професійній основі. На другому етапі вищезазначені колективи, на підставі відповідних рішень, було зведено в єдину концертну установу — обласне комунальне підприємство «Обласний філармонійний центр фестивалів і концертних програм» (2000 р.) зі своїм статутом і матеріально-технічною базою [8. с. 27].

Предметом діяльності новоствореного філармонійного центру стало втілення різноманітних художніх практик, що склалися, а також започаткування

нових. Виходячи зі специфіки музичної діяльності їх можна виокремити у декілька автономних груп, об'єднаних на основі спільних завдань щодо поширення музичного мистецтва.

До першої групи віднесемо філармонійну роботу, що ствердилася в часі:

- організація симфонічних, хорових, камерно-інструментальних, сольних концертів;
- реалізація творчих програм окремих композиторів та музичних виконавців;
- проведення музичних фестивалів, конкурсів, оглядів, презентацій тощо;
- співпраця з творчими спілками, професорсько-викладацьким складом початкової, вищої і середньої ланок музичної освіти шляхом проведення майстер-класів відомих діячів музичного мистецтва та виступів мистецьких творчих колективів;
- діяльність дитячої філармонії як важливої складової музично-виховного процесу з наступним формуванням загального обширу концертно-виконавської сфери.

До другої групи віднесемо наступне:

- поєднання (синтез) різних видів мистецької діяльності, що ґрунтуються на основі театральної, циркової, естрадно-молодіжної культури і втілюються в організації музичних вистав, театралізованих видовищ, фольклорних дійств, розважальних програм та інших культурно-масових заходів.

Третю групу загальної проблематики діяльності філармонійного центру складають питання, що спрямовуються на поширення творчої продукції: видання каталогів, анотацій, рекламних проспектів, нотних матеріалів, відео-кліпів, надання рекламних послуг підприємствам, організаціям, банкам; застосування у рекламних цілях комп'ютерних технологій тощо.

Таким чином, нові соціально-економічні умови суспільного життя сформували ряд проблемних вимог, які необхідно було вирішувати в рамках регіональної програми розвитку філармонійно-концертної діяльності, спрямованої на відродження та популяризацію української національної

культури та світового музичного мистецтва, поширення різних жанрів музичного мистецтва: симфонічного, хорового, духового, камерно-інструментального, вокального, народного, естрадного та ін.. Головна мета, що лежала в основі діяльності центру, полягала у сприянні морально-естетичному та духовному вихованню підростаючого покоління, молоді на національних та загальнолюдських духовних цінностях засобами музичного мистецтва, здійсненні цілеспрямованої музично-просвітницької роботи серед населення. Реалізація зазначеного модусу філармонійно-концертної діяльності відповідав головним засадам духовного відродження України на новітньому етапі державотворення.

Структурна будова Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм від часі створення (2000р.) складається з наступних творчих одиниць:

- академічного симфонічного оркестру «Філармонія» (художній керівник та головний диригент - заслужений діяч мистецтв України М.Сукач) - 71 штатна одиниця;

- академічний камерний хор імені Д.Бортнянського (художній керівник та головний диригент І.Богданов) - 40 штатних одиниць;

- академічний ансамбль пісні і танцю «Сіверські клейноди» (художній керівник та головний диригент заслужений діяч мистецтв України С.Вовк) - 60 штатних одиниць;

- Чернігівський академічний народний хор (художній керівник та головний диригент В. Коцур) - 60 штатних одиниць;

- духовий оркестр (художній керівник та головний диригент – заслужений діяч мистецтв України А.Ткачук) – 30 штатних одиниць;

- капела бандуристів О.Вересая (художній керівник та головний диригент, заслужена артистка України Р.Борщ) - 50 штатних одиниць.

Концертні виконавці, серед яких Лауреат Національної премії України імені Т.Г.Шевченка, народний артист України, кобзар-лірник В.Нечепя, народна артистка України, солістка-вокалістка Л.Роговець, заслужені артисти України, солісти-вокалісти В.Гришин, І.Круш, М.Юськов, заслужені артисти України,

солісти-інструменталісти Г.Дем'янчук, В.Кожан, композитор М.Збарацький;

Естрадні виконавці - 8 чоловік, в тому числі: лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів та фестивалів Н.Липницька та С.Сулімовський.

Чернігівський обласний центр фестивалів і концертних програм втілює нову тактику та стратегію ведення філармонійної діяльності, яка стала невід'ємною складовою регіонального процесу культуротворення і реалізувалася у наступних творчих діях:

1) в галузі симфонічного виконавства:

це організація міжнародних фестивалів класичної музики «Сіверські музичні вечори» (проведено 11) за участю провідних вітчизняних і зарубіжних виконавців; пропаганда творчості українських композиторів, зокрема М.Лисенка, К.Домінчена, Д. Клебанова, С.Борткевича, М.Скорика, Є.Станоківича, І.Карабиця і ін.; першому виконанні в межах Чернігівщини спільно з Національною академічною хоровою капелюю «Думка» (художній керівник та головний диригент Лауреат Національної премії України імені Т.Г.Шевченка, народний артист України. Є.Савчук) «Реквієму» В. Моцарта, «Реквієму» Дж. Верді, концертну версію «Страстей від Матфія» І.С.Баха, здійсненні світової прем'єри «Stabat mater» нідерландського композитора П. ван Гуліка (спільно з камерним хором ім. Д.Бортнянського) відродженні творчості українського композитора С.Борткевича і ін.

2) в галузі хорового виконавства:

це поширення української хорової спадщини Д.Бортнянського, М.Березовського, А.Веделя, М.Вербицького, М.Лисенка, К.Стеценка, В. Леонтовича та ін.;

піднесення хорової культури регіону шляхом участі у престижних республіканських і міжнародних фестивалях і конкурсах таких як «Музичні прем'єри сезону», «Київ-музик-фест», «Ялта-Вікторія», «Карміна» (Польща).

Чернігівський обласний філармонійний центр фестивалів та концертних програм за умов ринкової економіки, що склалися в Україні, є дієвим

механізмом у справі розвитку філармонійної та концертно-виконавської діяльності, спрямованим на консолідацію регіональних творчих сил та поширення кращих зразків музичного мистецтва.

Література

1. Бадалов О. Любомир Мирославович Боднарук : науково-популярне видання / О.Бадалов. – Чернігів : РВК «Деснянська правда», 2004. – 47 с.
2. Васюта О.П. Духовна місія хору / О.П.Васюта // Уряд. кур'єр. – 2006. – 29 груд. – С.8.
3. Васюта О.П. Музичне життя на Чернігівщині у XVIII-XIX ст.: історико-культурологічне дослідження з інформаційно-методичним додатком / О.П.Васюта – Чернігів : РВК «Деснянська правда», 1997. – 212 с.
4. Васюта О.П. С чувством семьи единой : во главе Творческих коллективов / О.П.Васюта К.: Издательство полит. литературы, 1983. – С.157-163
5. Васюта О.П. Співаки Чернігівщини : довідник / О.П.Васюта. – Чернігів: Ред.-вид. відділ Черніг. ОУНБ ім. В.Г.Короленка, 2006. – 102 с.
6. Васюта О.П. Сторінки музичної освіти Чернігівщини / О.П.Васюта. – Чернігів, 2003. – 80 с.
7. Васюта О.П. Фортепіанне мистецтво Чернігівщини : до постанови проблеми // Вісник академії керівних кадрів культури і мистецтв. – К., 2008. - №4. – С.54-58
8. Кравчук Ю. «Чернігівський обласний філармонійний центр фестивалів та концертних програм : розвиток та функціонування : дипломна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» / Ю.Кравчук. – Національна музична академія ; Чернігівський інститут мистецтва, менеджменту культури. –
9. Ляшенко І. Перспективи української художньої культури : аспекти естетичної прогностики / І.Ляшенко // Українська художня культура. – К.: Либідь, 1996. – 414 с.
10. Малісов Н. «Оркестр наш духовий...» / Н.Малісов. – Чернігів: Ред.-вид. відділ Черніг. ОУНБ ім. В.Г.Короленка, 2004. – 27с.
11. Шульгіна В. Життєвий шлях і виконавчий стиль Герберта фон Караяна // Культура і сучасність : альманах. – К., 2004. – С.71.

Анотація.

О.П. Васюта

Чернігівський обласний філармонійний центр фестивалів та концертних програм: сучасний модус музично-виконавської та концертної діяльності.

У статті йдеться про особливості музичної та концертної діяльності Чернігівського обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм. Автор розглядає існуючі сьогодні проблеми професіонального музичного виконавства та концертної діяльності за реальних духовних та економічних умов сучасного суспільства.

Ключові слова: філармонійний модус, концертна діяльність, симфонічне, хорове виконавство, музичне мистецтво.

Summary.

OP Vasjuta

Chernihiv Oblast Philharmonic Center for festivals and concerts: a modern mode of musical performance and concert activities.

The article is about the features of music and concert of Chernihiv Oblast Philharmonic Center festivals and concerts. The author considers the problems existing today professional music performance and concert activities for real spiritual and economic conditions of modern society.

Keywords: mode Philharmonic, concerts, symphony, choral singing, musical art